

Tom Van Nespén melkt met zijn vrouw Elke van Bogaert 140 koeien in Vrasene.

## Schermverslaving: de screeneration

Zo. Klaar met melken, hoe laat is het? Ik draai mijn pols, 18.50 uur, prima. Nog even op de computer in de melkstal kijken of er nog attenties zijn. Die zijn er niet, dus kan ik door. Onderweg van de stal naar huis haal ik even de telefoon uit de broekzak. De handelaar vraagt per sms of ik kalfjes te koop heb deze week. Ik antwoord dat het voor volgende week zal zijn.

Ik kom in huis, het is kalm. De televisie staat aan, maar er kijkt niemand. De vier kinderen zitten allemaal gekluisterd aan hun tablet, de oudste met zijn smartphone naast hem in de aanslag. Zo heb ik ze even stil, hoor ik mijn vrouw denken, terwijl ze op haar laptop nog een dringende mail tracht klaar te stomen. Ik start dan nog maar even mijn eigen laptop op om op buienradar te kijken of het dadelijk nog gaat regenen. Er hangt me toch zo'n donkere lucht. Ik heb namelijk de poort nog openstaan. Als het binnen het uur regent, moet ik die snel nog even dicht gaan schuiven. Ach neen, het is maar een klein buitje dat waarschijnlijk zelfs langs ons scheert.

Ik loop naar de keuken, pak een tas warme soep, zoek de beste plaats in de zetel. Eén druk op de afstandsbediening biedt me het journaal aan. Rust.

Hoeveel schermen heb ik nu vernoemd in bovenstaande tekst? Elf stuks! We zijn verslaafd aan of op zijn minst afhankelijk geworden van schermen, die de veruiterlijking van de digitalisering zijn. Als ik onze generatie omschrijf, is het altijd als de 'screeneration'. De hele dag kijken we op schermen: gps, thermostaten, melkrobots, tractors. Als ik de beurskoers van Barco, een schermenproducent, tien jaar terugkijk, dan zie ik dat de koers is gestegen van zowat 20 euro naar nu ongeveer 120 euro. Achteraf gezien zou dat een goede belegging zijn geweest.

Bij de avondronde hebben de koeien er lak aan, aan al die schermen. Als het voer in de krib of op de weide maar lekker is. En als het plots begint de regenen? Dan lopen we toch gewoon naar binnen, denken ze.

‘We zijn verslaafd aan of op zijn minst **afhankelijk** geworden van schermen’

